

Hareketi durduramazsın

Hareketi durduramazsın — 1 Indigo Move — 3 Jordan Barrett ve Elsa Hosk — 10 Adriano Goldschmied — 12 Mavi ne demek? — 14 Olimpiyatlar ve görsel hareketlilik — 16 Primavera Sound 2016 — 20 Roma'da bir İstanbul sergisi — 24 I Love Mavi — 28 Manifold — 30 Ali Tapık - Redeployment — 32 Martin Parr ustalar için yine İstanbul'da — 34 Denim hakkında her şey — 37 Serenay Sarıkaya ve Barbara Palvin — 40 Geleceği yaratıcılık şekillendirecek — 46 Bir panelden sizanolar — 48

Hareketi durduramazsın

CARL SAGAN, *Mesaj* adlı bilimkurgu romanında, kara deliğin Vega çevresindeki hareketinin yarattığı dalgalanmayı anlatır ve basınç azalma ve yoğunlaşmalarının bir gezegen oluşturmalarını öngörür. Muhtemelen Dünya, yazarın kurguladığı Vega gibi bir makine tarafından yaratılmadı ama harekete bağlı olarak şekillenmiş ve evrendeki her varlık gibi hareket halinde olduğu kesin.

Ya siz?

Mekanik ya da doğal, siz de her varlık gibi harekete muhtaçsınız. Hücre yapısı içindeki hareketlilikten iradeye bağlı tüm jestlere kadar sürekli ve durmaksızın hareket halindesiniz. Uyurken bile aslında fıkır fıkırsınız.

Hayat boyunca hareket halinde olduğunuz anları hatırlamaya var mısınız? Çocukkenki hiperaktifliğinizi, okuldan koşarak çıkıp servise yetişmenizi, bisiklette acayip hızlı pedal çevirişinizi, ilk buluşma hazırlığında ayna karşısında panik anlarındaki hareketlerinizi, zamanın müziğiyle tepişmelerinizi? Peki, bunları yaparken üzerinizde ne olduğunu hatırlıyor musunuz?

Grease'i bir daha seyredip, 50'li yıllarda yaşamış büyüklerinizin Chevy'yle Bağdat Caddesi'nde turlama hikâyelerini dinleseniz, 60'lı yılları yaşamış olanların

Hippy Hippy Shake çalarken ne hareketler yaptığınızı öğrenseniz, biraz daha genç olanlara Erkin Koray ya da Barış Manço konserlerini sorsanız ya da Discorium zamanlarını nasıl yaşadıklarını öğrenseniz, o zamanların hareketleri neymiş ve tüm bunları yaparken ne giyiyorlarmış diye meraklansanız karşınıza yine aynısı çıkar.

Evet, karşına hep jean çıkar. Hareket etmeye kalktığınız an ihtiyaç duyacağınız giysi hiç değişmez. Değişen müzik, eylem ya da dans figürleridir ama onun yeri değişmez. Jean hep vardır. Sizin için de, başkaları için de...

Sivas'ın merkezden kopuk bir ucunda, büyük kentlerden uzak yaşamış, çiçek hastalığı yüzünden çocukluğunda görme yetisini kaybetmiş Âşık Veysel'in

doğayı dinleyip toprağı elleyerek edindiği bilgeliği gösteren müthiş bir sözü var: "Hareketi durduramazsınız." Bu öylesine güçlü bir önerme ki, "ama" demeye fırsat bırakmıyor.

Bugün hareket jean'e daha da çok ihtiyaç duyurmakla kalmıyor, denimin yapısında da yepyeni teknolojilerle sürüyor. Her harekete uyum sağlaması, daha serbest hareket imkânı tanınması, bedeni varlığını hissettirmeden sarması için dokusunu oluşturan ilmekler arasına daha önce görülmemiş inovasyonlar ekleniyor.

Çok meraklıysanız, endüstriyel bir mikroskopla kumaşın hücrelerini inceleyebilirsiniz. Geleneksel yapısının bambaşka bir hal aldığı, renginden finishing'ine, yıkamasından ipliğinin yapısına kadar nasıl değiştiğini ve durağanken bile hareket haline olduğunu görebilirsiniz. Bir yere serdiğinizde bile nasıl ağır hareketlerle yeni konumuna uyum sağladığını saptayabilirsiniz.

Farkı görmenin daha kolay bir yolu da var. Giymek yeterli. Bir önceki jean'inizle yenisi arasındaki fark, üzerinize giydiğiniz an hissediliyor.

Mavi buna "Perfect Feeling" diyor. Ve o mühendislerin çabaları, o laboratuvar yatırımları, o onlarca yıllık birikim ve deneyimin yarattığı know-how'ın bir aşama daha kaydetmek üzere seferber edilmesi, hepsi gönlünüzce hareket etmeye devam etmeniz için. Siz hareketi durduramayınız diye.

INDIGO

Move

Şimdiki zamanın
tarzına özel
bir koleksiyon

Odağında aktif bir yaşam tarzı ve konfor konsepti bulunan Indigo Move, Mavi'nin titiz, sportif bir stil ve özgün tasarım detaylarının öne çıktığı ve "Perfect Feeling" anlayışını yansıtan bir yeni nesil denim koleksiyonu. Erkek ve kadında günü geceye taşıırken, athleisure kategorisini de hayat tarzıyla buluşturuyor.

Indigo Move koleksiyonunda doğal indigo mavisinden mürekkep, is ve siyaha kadar tüm denim renklerinde jean'ler bulunuyor ve yeni silüetlerle kalıplar da sunuluyor. Mavi'nin dünyadaki denim trendlerinin önünde gittiğinin kanıtı olan koleksiyonda farklı kategorilerde ürünler bulmak mümkün. Denim kumaşındaki yeniliklerin öncüsü olan kumaş üreticilerinin Mavi'ye özel geliştirdiği, en son denim ve tekstil teknolojileriyle yaratılan Indigo Move, bir bakıma bu alanda atılacak bir sonraki adımı da belirliyor.

Kullanılan yeni malzeme, Indigo Move'u tanımlayan en önemli unsur. Farklı ağırlık ve indigo tonlarındaki Move Denim, dokuma denimle aynı kaliteye sahip örgü bazlı bir kumaş. Gerçek indigonun yıkama efektlerini ve doğal taşılama denim tonlarını ortaya çıkartırken, vücudu hakiki anlamda ikinci bir ten gibi saran örgüleriyle, bedenle birlikte hareket ederken spor giyim esnekliğini ve performansını yakalıyor.

Çok yönlü esneyebilen Bi-Strech Denim, maksimum hareket özgürlüğü ve kıpır kıpır bir yaşam tarzına sahip olanlar için şu ana kadar erişilmemiş bir konfor sağlamak üzere geliştirildi. Kumaş aynı anda hem yukarıdan aşağıya hem de sağdan sola esneyebiliyor ve farklı parçaları, biçimine dair bir hafızası varmış gibi, kusursuzca genişip eski haline dönebiliyor. Tasarımcı detayları ve koleksiyona özel finishing işlemlerinin yanı sıra, alışılmış jean'in çok ötesinde bir sonuç veriyor.

Erkek giyim kategorisinde Mavi'nin normal belli, dar paçalı modeli Jake temel alındı. Efendi, modern görünümlü ürünler arasında jogger'lar (Jimmy), track ceketler (Kevin), blazer'lar (Kit) ve kapışonlu sweatshirt'ler (Ken) de yer alıyor.

Kadın koleksiyonunun temel dayanağı ise Mavi'nin klasiklerinden olan, normal belli, süper skinny modeli Adriana. Adriana modelinden çıkarak yaratılan koleksiyonda denim taytlar (Elsa ve Kiki), süper yüksek belli skinny'ler (Lucy), gaucho'lar (Daria) ve denizkızı paçalar (Linda) da bulunuyor. Stili tamamlayan bomber ceketler (Liv), track ceketler (Fiona), blazer'lar (Lucia), trençkotlar (Sara) ve fermuarlı zip-up'lar (Tammy) gündüzden geceye kolayca geçmek isteyenlerin kullanması için.

Mavi Sonbahar/Kış 2016 Koleksiyonu
Fotoğraflar: **Benny Horne**
Asistanlar: **Michael Marquez, Doug Segars**
Stilist: **Carlo Alberto Pregnolato**
Modeller:
Elsa Hosk
Jordan Barrett
Francisco Lachowski
Saç tasarımı: **Fernando Torrent**
Makyaj tasarımı: **Justine Purdue**
Mekân: **Jack Studios, New York City**
Yapım: **U LA LA**

- - JORDAN BARRETT VE ELSA HOSK - - -

Fotoğraflar: Benny Horne

Erkek: Jordan Barrett.
Kadın: Elsa Hosk.

Jordan, Mavi Indigo Move koleksiyonunun erkek yüzü.
Elsa, Mavi Indigo Move koleksiyonunun kadın yüzü.

Jordan'ın boyu 1,85 metre.
Elsa'nın boyu 1,77 metre.

Jordan, Avustralya'nın Golden Coast sahilinden.
Elsa, İsveç'in başkenti Stockholm'den.

Jordan, IMG Worldwide'a bağlı bir model ve New York'ta yaşıyor.
Elsa, bir model ve Victoria's Secret meleği.

Jordan, modellik kariyerine henüz on dört yaşındayken başladı.
Elsa, modellik yapmaya başladığında on dört yaşındaydı ve İsveç basketbol liginde de kariyer yaptı.

Jordan'ın Steven Klein tarafından çekilen fotoğrafları VMAN magazine ve Arena Homme+ SS Magazine'de yayımlandı.
Elsa, pek çok iş teklifi almaya başlayınca tam zamanlı modellik yapmak için New York'a taşındı.

Jordan, merhum Amerikalı aktör River Phoenix'e benzerliğiyle tanındı.
Elsa, insan ticaretiyle mücadele eden bir organizasyon olan FAIR Girls'ü destekliyor.

Jordan, geçen yıl Paris Hilton'un sevgilisi oldu.
Elsa'nın kuzeni Alice Herbst 2012'de İsveç'in yeni top modeli seçildi.

Jordan'ın Instagram'da 340 bin takipçisi var.
Elsa'nın Instagram'daki takipçi sayısı 2 milyon 600 bin.

Jordan, en popüler insanlar listesinde 9629'uncu.
Elsa, models.com sitesinin en seksi modeller listesinde 15'inci sırada.

Jordan, teknolojiyi çok yakından takip etmesiyle biliniyor; ayrıca oyunculuk ve fotoğraf sanatıyla yakından ilgileniyor.
Elsa, sırt çantasıyla tüm Asya'yı gezmek istiyor ve en sevdiği kent Tokyo.

Bir
mavi
sihirbazı:

Adriano
Goldschmied

“DENİMİN BABASI” ve “indigonun altın parmağı” gibi unvanlarla anılan, premium denim kopseptinin yaratıcısı ve gelmiş geçmiş en büyük ustası. 1944’te İtalya’nın sanayi limanı olan Trieste’de doğdu. Savaş sonrasında güç şartlarında büyüdü. 1960’lı yılların jean’lerine bakarak eline iplik ve makas aldı. 1970’te Cortina d’Ampezzo’da bir denim mağazası açarak sonraki hayatının yönünü belirledi. Denimi iliklerine işleyecek kadar iyi tanıdı ve 1978 yılında Renzo Rosso ile birlikte Diesel’in kurucularından oldu. Modanın tüm renkleri onun etrafında dolaşırken gözünü indigodan ayırmadı ve 1993 yılında A Gold E’yi, ardından Replay’i yarattı. Artık ilk cümledeki unvanları kazanmış, denim dünyası tarafından her attığı ilmiğin dikkatle izlendiği bir usta olmuştu.

Mavi’nin hızlı gelişimine yakından tanıklık edenlerdendi ve birlikte çalıştığı dünya çapındaki danışmanların başında da Adriano Goldschmied geliyordu. Bu yeni markaya katkısı olacağını düşünerek onu Mavi’yle tanıştırmayı tam bir kazan-kazan sonucu doğurdu. Goldschmied, Mavi’nin

üreticisi olan ERAK’taki ürün geliştirme imkânlarını ve kapasite artırma potansiyelini yerinde görünce, markanın geleceğinin parlak olduğuna inanarak danışmanlık yapmayı kabul etti. Bu işbirliği özellikle ABD pazarı için tasarlanan Mavi Jeans modellerini doğurdu. Bu modeller Adriano Goldschmied’in dokunuşlarıyla Mavi’ye

Kuzey Amerika pazarına hızlı bir giriş yapma imkânı doğuracaktı.

1990’ların ortalarından itibaren Türkiye’de pazar lideri olup global pazarlara açılma planları yapan Mavi’yle yolunun çakışması ise ORTA’nın, Kayseri’de yaptığı yatırımla dünyanın en yaygın jean markalarının tercih ettiği Ordenim kumaşlarını ürettiyor olmasına bağlı gelişti. ORTA, Mavi Jeans’in de en büyük kumaş tedarikçisi haline gelmişti. Şirketin yöneticisi Emin Molu,

Goldschmied’in Gap 1969, Goldie ve Rivet markalarını yarattığı yıllarda da Mavi’yle ilişkisi devam etti. Mavi için yaptığı ürün geliştirme çalışmaları sonrasında “bıyık” adı verilen ve her ürün için elle özel olarak yapılan efektler 2000’lerin jean modasının ayrırtıcı unsuru oldu.

Los Angeles’ta kendi markası AG Adriano Goldschmied’i lanse ettikten

sonra 2002, 2003 ve 2004’te üç kez Sportswear International tarafından yılın en iyi kadın jean’i yaratıcısı seçilen usta, 2005 yılında yeni bir premium denim yıldızı tasarladı ve Goldsign’ı yarattı. Çağdaşları çoktan emekli olmuşken, o hâlâ denim dünyasının gurusu olarak kabul ediliyor.

Şimdi 2016 yılındayız. Mavi’nin 25. yılını çok özel bir koleksiyonla kutlama fikrini paylaştığında hiç düşünmeden “Yes” diyen Adriano Goldschmied, Indigomove’u yaratan ekipte yer aldı, bir kez daha Mavi’yle işbirliği yaptı. İşte bu buluşma için söyledikleri: “Mavi bir renk. Mavi’nin adını taşıdığı bu renge duyduğu tutkuya yirmi beş yıl önce bu markayla ilk tanıştığımda ve birlikte çalıştığımda tanık oldum. O günden beri gücünü bu tutkudan alan müthiş bir ekip gördüm ve onlar global denim endüstrisinin lider markalarından biri olan bugünün Mavi’sini yarattı. Bugün baktığımda gördüğüm en çarpıcı özellikleri de günümüzün inovasyon anlayışına olan enerji ve arzulu yaklaşımları. Giderek büyüyorlar ve yakın gelecekte inanılmaz atılımlar yapmalarını sağlayacak şartları oluşturuyorlar. Dolayısıyla Mavi’nin yirmi beşinci yılını kutluyor, sonrası için de iyi şanslar diliyorum. Mavi’yle çalışma imkânı sağlayanlara müteşekkirim ve başarılarından gurur duyuyorum.”

MAVİ ne demek?

ÇİVİYAZILI BİR SÜMER tabletinde şu satırlar yer alıyor: “Tanrımız yeraltından nasıl çıkacak, gözümüzün önünde toprağı mı yarıp çıkacak diye beklerken, tapınağın iç merdivenlerinden çok güzel giysiler içinde bir kadın ve erkek inmeye başladı. Yanımdakiler kralımızla rahibemiz geliyor diye büyük bir heyecana kapıldı. Herkes onları görmek için birbirini itiyordu. Biri, yanındakine ‘Bu yıl tanrımız yerine geçen rahibe çok güzel değil mi?’ diye sordu. Öteki ‘Tanrımız yerine evlenecek kralımız çirkin mi? Onun yüzünün tatlılığına, kalbi açan güzel ağzına, konuşmanın süsü olan dudaklarına, fidan gibi boyuna baksana’ diyordu. Kralın başında pırl pırl parlayan altından bir taç vardı. Giymiş olduğu, omzundan tutturulmuş uzun bir elbise onu daha görkemli yapıyordu. Kralımızı ayağındaki sandallara kadar incelemiştim.”

Bu arkeolojik bulgu, günümüzden beş bin yıl önce Anadolu’da giyim ve estetik arasında nasıl bir ilişki kurulduğunu gösteriyor. Bugün sadece “moda” sözcüğüyle ifade edebildiğimiz bu ilişkinin geçmişine dair bilgiler bir yüzyıl öncesine kadar yetersiz kazı yöntemleri yüzünden kaybolmaktaydı ve kumaş gibi organik malzemeleri

koruyabilen yegâne uygarlığın Mısır olduğu sanılmaktaydı. Özellikle saklama yöntemlerinin gelişmesiyle, dokuma ürünlerinin en erken tarihinin Ortadoğu’ya uzandığı anlaşıldı. İsrail’de yapılan kazılar, özellikle çöl ikliminin lifleri korumak için çok elverişli şartlara sahip olduğunu kanıtladı. Cudas Çölü’ndeki neolitik Hemal mağarasında, karışık renkli kumaşlarla deniz kabuğu süslemeli mavi bir örme, Arad’da da keten bezi ipliği için aletler ve sade dokumalar bulundu.

Yeni kaybettiğimiz ünlü tarihçi Halil İnalçık’a göre, 15. ve 17. yüzyıllar arasında Anadolu’nun Denizli ve Akhisar yöresinde çok fazla pamuk yetiştiriliyordu. Osmanlı pamuğu ince elyaflı değildi ve ondan yapılan kaba pamuklu elbiseler, köylüler ve fakirler tarafından kullanılırdı. Daha sonra pamuklular Hindistan’dan gelen indigoyla boyanmaya başlandı. İzmir’e getirilen bu kaba mavi pamuklular önce 16. yüzyılda Fransa’nın Marsilya kentine ihraç edildi. Buradan İspanyollar tarafından Amerika’daki kolonilere götürülüp çiftliklerde çalışan kölelere giydirildi. Bugün nadir olarak 19. yüzyıl sonlarında mekik tezgâhlarda dokunmuş denim örnekleri bulunabiliyor. Önceki sayılarda, Güney

Fransa’daki denimin isim babası olan Nîmes şehri müzesindeki “Serge de Nîmes” örneğine değinmiştik. Kumaşın yüzünde çözgü yoğun olduğundan mavi renk hâkim, tersi ise atkının yoğunluğundan dolayı beyaza çalıyordu. Yani tıpkı bugünkü blue jean gibiydi.

Peki jean’in önadı olan “blue” ya da başka bir deyişle “mavi” nereden geliyor? Etimoloji sözlükleri, kökeninin Arapça olduğunu ve “su rengi” anlamına geldiğini, İngilizcesinin ise eski Frankça “blo”ya dayandığını ve “açık, soluk renk” anlamı taşıdığını söylüyor. İlginç bir bilgi de eski İspanyolcada aynı kökten gelen “blavo”nun sarımsı bir gri rengin karşılığı olması. Neden ilginç? Çünkü doğal indigo, maviyi oluşturana kadar önce sarı, sonra grimsi bir renk alıyor.

İndigo, Hint kökenli indigofera (ısatis tinctoria) bitkisinden elde edilen bir mavi renk. Örneğin Doğu Endonezya’da üretilen oraya has mavi kumaş, bu bölge kadınlarının sırrı olan bir tür indigo boyama tekniğiyle yaratılıyor. Erkeklerin bu işi yapması tabu derecesinde yasak. İndigoyla boyanan ipelerin kutsal güçlere, bu işle uğraşan kadınların da cadı niteliklerine sahip olduğuna inanılıyor. Ortaya çıkan “moro” adındaki mavi, verimlilik ve doğurganlık simgesi

ve gerçek moro sadece birkaç uzman kadının ulaşabildiği bir renk olduğundan, bir sürü mitte bağlantılı. İnanışa göre indigo boyamanın sırrı, Savu Adası’ndan Sumba’ya göç eden bir kadından geliyor. Dini törenler açısından indigo boyalı kumaş çok önemli sayıldığından, Kodi’de “mavi elli kadınlar” olarak adlandırılan tekstilci kesimi büyük saygı görüyor. İndigoyla yeşilden maviye doğru çeşitli renklere varılabiliyor ama en makbul olan, siyaha kaçan koyu mavi.

Bunun ancak kalıtsal nitelikler ve büyüculikle sağlanabildiğine inananlara da hâlâ rastlanıyor.

Alman kimyacı Adolf von Baeyer, 1865 yılında başladığı çalışmalar sonucunda fenil asetik asitten yola çıkarak sentetik indigoyu üretti. 20. yüzyıl başında önemini kaybeden bu buluş, 50’li yıllardan itibaren blue jean’in yaygınlaşmasıyla tekrar önem kazandı. Sentetik indigonun diğer renklerden en büyük farkı,

formülün mükemmel olmamasından dolayı, tıpkı doğal indigo gibi yıkandıkça renginin açılmasıydı. Böylece insanın üzerinde taşıdığı, zamanla değişen ilk renk ortaya çıktı ve rengi sayesinde her jean kişisel oldu.

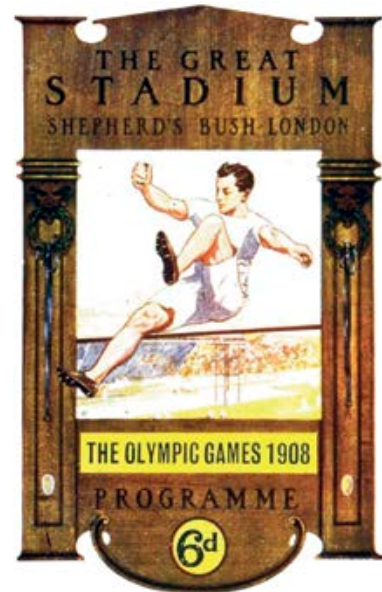
“VESTE QUAE EX DUOBOUS TEXTA NON INDUERIS.” İncil’in 19. babında yer alan bu cümle, “Üzerinde iki ayrı şeyden yapılmış giysi taşımayacaksın” emrini veriyor. Bu emrin, hayvan ve bitki liflerinden üretilmiş bir ikili yapıyı mı yoksa desen zenginliğini mi kastettiği ise muğlak. 1960’larda blue jean’e atfedilen isyankâr tavır da iki renk arasında gidip gelmesinden kaynaklanıyor olabilir mi? Bunun biraz fazla zorlama olacağı söylenebilir ama bu rengin tarihinde zorlamalar olduğunu da hatırlatalım. Örneğin 1200’lerin Fransa’sında indigo renk yasaklanmıştı. Oysa şimdi aynı ülkenin milli takımı “maviler” olarak adlandırılıyor. Biraz zorlayarak sözü yine Mavi’nin 25 yıl önce doğduğu topraklara da bağlayabiliriz. Sonuçta Türkiye de tüm dillerde turkuvaz diye bilinen bir mavi tonuna ismini vermiş bir ülke.

Bir de bağımsız not: 1998 yılında Türkiye’de, Adana’da mavi pamuk yetiştirildi.

OLİMPİYATLAR

ve görsel hareketlilik

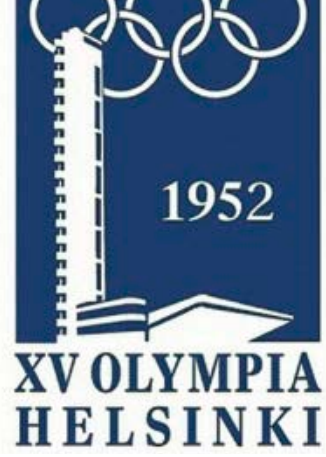

Olimpiyatlar'ın ilk simgesi üç sözcükten oluşan bir mottoydı: “Citius, Altius, Fortius” (Hızlı, Yüksek, Güçlü). Her ülkenin bayrağında bulunan ortak renkleri taşıyan halkalar ise 1912'de tasarlanıp 1920'den itibaren kullanılmaya başlandı.

BİR OLİMPİYAT YAZI daha geldi geçti. Maviology bu en büyük küresel spor hareketliliğinin farklı bir yönüne baktı ve yüz yılı aşkın bir süreç boyunca organizasyonun grafik dilindeki gelişmeye takıldı.

1892'de Paris Sorbonne Üniversitesi'ndeki bir konuşmada Baron Coubertin'in ortaya attığı uluslararası bir spor organizasyonu düzenlenmesi fikri, sportif rekabetin yaygınlaştırılarak savaşların önlenmesine dayanıyordu. İki yıl sonra 13 ülkenin katılımıyla toplanan Uluslararası Olimpiyat Komitesi antik döneme atıfta ilk olimpiyatların 1896'da Atina'da düzenlenmesine karar verdi. Sürekli olması ve finansmanı tartışılan Olimpiyatlar, 1900 yılında Paris, ardından da St. Louis'de Dünya Ticaret Fuarı'nın (bugünkü EXPO) yan etkinliği olarak düzenlendi. Uluslararası Olimpiyat Komitesi tarafından tanınmayan Atina 1906 Olimpiyatları büyük ilgi görünce, 1908'den itibaren

organizasyon düzen kazandı. Savaşlar yüzünden 1916, 1940 ve 1944'te verilen aralar dışında da her dört yılda bir, küresel ilgiyi sporun üzerine çekiyor.

Olimpiyatlar'ın ilk simgesi üç sözcükten oluşan bir mottoydü: "Citius, Altius, Fortius" (Hızlı, Yüksek, Güçlü). Her ülkenin bayrağında bulunan ortak renkleri taşıyan halkalar ise 1912'de tasarlanıp 1920'den itibaren kullanılmaya başlandı. Olimpiyatlar'ın görsel iletişim geçmişine bakıldığında şu saptamaları yapmak mümkün:

- 20. yüzyılın başında Paris ve St. Louis'de düzenlenen oyunlar, spor imgesi içermiyor ve Dünya Ticaret Fuarı'nın gölgesinde oldukları izlenimi veriyordu.

- 1912-1924 arasındaki afişler antik dönem oyunlarına öykünen illüstrasyonlar içerirken, 1928 Amsterdam Olimpiyatları modern atletizmi öne çıkarttı.

- 1932'de Los Angeles'la yeniden Antik Yunan'ı çağrıştıran imge kullanımına dönüldü ve bu tutum Berlin ve Londra'da kentsel klasik imgelerle birleştirildi.

- 1952'de Helsinki'yle ev sahibi kente dair grafik bir tarz geliştirildi (logo) ve Olimpiyat halkalarının grafik düzen içinde bir unsur olarak kullanılması sonraki yıllarda da devam etti.

- 1960'lı yıllarda Roma kentin tarihini vurgulayan bir görsel düzeni tercih ederken, Tokyo yeni bir yaklaşımla ulusallığı vurguladı, Mexico ise tipografinin öne çıktığı bir logotype'la tüm diğerlerinden ayrıştı.

- Tokyo'yla başlayan modern logo tasarımı sonraki yıllarda dönemsel grafik tasarım trendlerine uyum sağlayarak amblematik görünüm kazandı.

- Tarihsel bağlantısından dolayı 2004 Atina Olimpiyatları istisnai bir geleneksellik vurgusu yapsa da, 1972'den bu yana ortak renk kullanımı ve çizgisel anlatımda hareketlilik vurgusu öne çıkıyor.

- 1948'den itibaren doğrudan spora atıf yapan figür kullanımı ise sadece 2012 Londra Olimpiyatları'nda görünüyor. 1960 Roma'dan bu yana kentler sadece tipografik olarak vurgulanıyor.

Primavera Sound

2016: BARCELONA'NIN ORTA YERİ FESTİVAL

Fotoğraf: Eric Pamies

Fotoğraf: Santiago Peritel

“YAZIN EN ÇOK NESİNİ SEVİYORSUN?” diye sorarsanız, müzik festivallerinin listemde ilk beşe girdiğini rahatlıkla söyleyebilirim. Uzayan günler ve batmak bilmeyen güneş kadar mutlu ediyor müzik. En sevdiğim arkadaşarımla, en sevdiğim şarkılara eşlik etmek, hep kulaklıktan duyduğum sesleri canlı canlı dinlemek ve hayran olduğum müzisyenleri karşımda görmek beni heyecanlandırıyor. Durum böyleyken, tatil planları bile festivallere göre yapılabiliyor. Bu yaz için seçtiğim festival, Barcelona’da düzenlenen ve bu sene 15. yılını kutlayan Primavera Sound oldu. Line-up açıklanmadan aylar önce aldığım biletim elimde, Haziran’ın gelmesini beklerken, öyle bir liste açıklandı ki... Heyecanım iki katına çıktı.

Gündüz her tarafı sanat kokan şehrin sokaklarında kaybolup, müthiş tapas’ların tadına baktıktan sonra, gün batmadan festival alanının yolunu tuttum. Parc Del Forum’da deniz kıyısına kurulan festival alanı, dünyanın dört bir yanından müzik için oraya gelenlere şehrin içinde bir rüya yaşıyor. İçeri girince o an dünyanın neresinde olduğunuzun bir önemi kalmıyor. Müziğin etrafında toplanan insanlarla Primavera kendi dünyasını oluşturuyor. Akdeniz havasının çokça hissedildiği, irili ufaklı sahnelerle dolu, birçok farklı seçenek sunan yiyecek içecek standları ve bir festival için çok şaşırtıcı olsa da hiç sıra beklemediğiniz tuvaletlerle, Primavera bir festivalden çok daha fazlasını sunuyor.

On iki farklı sahnede yüzlerce müzisyeni ağırlayan festivale giderken sıkı bir program yapmak gerekiyordu. En sevdiğiniz iki grubun aynı saatte farklı sahnelerde çaldığını görünce karar vermek zorlaşıyor çünkü. Festival seyircisi olmak, sınırsız bir enerji ve büyük bir emek istiyor. Zira festivalin ikinci gününde Radiohead’i izlemek için gelenler,

Fotoğraf: Cecilia Diaz Betz

Selda, fotoğraf: Xarlene

22:00'de başlayacak konser için öğle saatlerinden itibaren sahnenin önünü doldurmaya başlamıştı bile.

İlk gün, sahnede yaşadığı aksaklıklara rağmen müthiş bir enerjiyle setini tamamlayan Tame Impala'nın ardından LCD Soundsystem'i uzaktan dinleyip, daha çok insanları izledim; herkes o kadar mutlu görünüyordu ki. İlerleyen saatlerde, plaj tarafında kurulan elektronik müzik sahnesine gidip, ayaklarımın üzerinde duramayacak hale gelene kadar dans ettim. Ertesi gün bu yorgunluğu atmak zor olmadı ama daha büyük bir gün beni bekliyordu. Festival alanına girdiğimde bu sefer tanıdık ezgiler beni karşıladı. Türkiye dışında hatırı sayılır bir hayran kitlesi bulunan Selda Bağcan, gençleri karşısına almış "Yaylalar"ı söylüyordu. Seyirciyle sıcak bir iletişim kuran Selda "Bizi unutmayın" diyordu... Yıllar sonra yeni bir albümle dönen Radiohead'i izleyebilir miyim diye düşünürken sahneye doğru yol aldım ama bu düşündüğümünden de zor oldu. "Burn The Witch"le açılışı yapan grubun altı-yedi şarkısını dinledikten sonra karşı sahnede The Last Shadow Puppets'ı beklemeye başladım.

Bu sefer sahnenin önünde olmanın mutluluğunu yaşıyor, onları beklerken Radiohead'i dinlemeye devam ediyordum. Radiohead en son Creep'i çalarken, karşı sahnede The Last Shadow Puppets'ı bekleyen binlerce insan da onlara eşlik ediyordu. Tüyler diken diken tabii!

Daha sonra beklenen an geldi, Miles Kane ve Alex Turner'ı görünce çığlıklar ortalığı ayağa kaldırdı. "Miracle Aligner"la ilk ateşi yakan grup, sahnede resmen alev aldı. Gruba keman ve çelloyla eşlik eden müzisyenler ortamın duygusunu artırırken, Alex ve Miles'in tutkulu performansı orada bulunan herkesi etkisi altına aldı. Benimle birlikte olan arkadaşımın o konserden sonra günlerce sadece The Last Shadow Puppets dinlediğine bire bir şahit oldum.

Bunların kulağa güzel geldiğinden eminim ve size de tavsiye ederim. Üstelik Primavera Sound 2017 planları için gelecek seneyi beklemenize gerek yok, biletler çoktan çıktı bile. Kendinizi eğlenceli bir şehrin ve güzel müziğin kollarına atmaya ne dersiniz?

YAZAN: **Manolya Fikri**

2016'NIN İLK YARISI, Roma'da İstanbul'dan esen çağdaş sanat rüzgârıyla geçti. İtalya'nın ilk ulusal çağdaş sanat kurumu MAXXI'nin (Museo nazionale delle arti del XXI secolo) yeni sanat direktörü, daha önce dünyada pek çok üst düzey sanat ortamında küratörlük yapmış Hou Hanru'nun Ceren Erdem, Elena Motisi ve Donatella Saroli'yle birlikte düzenlediği sergi, İstanbul'un üç büyük ilham kaynağını temsil etti: yaratıcılık tutkusu, amaçlara ulaşmanın verdiği keyif ve kentin çığlınlığı.

Müzenin iki galerisini dolduran ve diğer kısımlarına da taşan serginin coşkusu, muhteşem müze binasının tasarımcısı Zaha Hadid'in vefatının yasına karıştı. Bu sırada MAXXI, Akdeniz havzasının kültürel ortamının ve Ortadoğu'yla Avrupa arasındaki ilişkilerin nabzını tutmaya devam etti. Çağdaş İran sanatıyla ilgili olan Değiştirilmemiş Tarih bölümünden sonra MAXXI, Antik Doğu Roma'nın başkenti İstanbul'a uzanmış oldu.

İstanbul. Passion, Joy, Fury Doğu ve Batı arasındaki bu köprünün güncel dinamiklerini, geçirdiği değişimleri ve kültürel ihtiyaçlarını ele aldı. Sergi, Gezi Parkı direnişinden yola çıkarak beş ana konuya odaklandı: kentsel dönüşüm, siyasi çatışmalar ve direniş, yenilikçi üretim modelleri, jeopolitik aciliyetler ve umut. Projenin bölümleri bile serginin entelektüel çerçevesiyle kentin güncel ajandası arasındaki uyumun bir kanıtı niteliğinde:

GÜL BAHÇESİ Mİ?

Sayırsız rengin kendine yer bulduğu bir gül bahçesi. Burası, 2013 yazının ilk günlerinde Taksim Gezi Parkı. İstanbul'un göbeğindeki parkın tartışmalı bir kentsel gelişim projesi kapsamında planlanan yıkımını protesto etmek için binlerce vatandaş alanı işgal etti. Farklı gruplar şehirlerini korumak için güçlerini birleştirdi. Polisin protestoya gösterdiği şiddetli tepki Türkiye'nin her yerinde halk hareketlerine sebep oldu. Bu protestolarda insanlar hükümetin planladığı büyük çaptaki

kentsel ve ekonomik değişimlere, basın ve düşünce özgürlüğüne getirilen kısıtlamalara ve hükümetin muhafazakâr yasalarına karşı seslerini yükseltti. Hükümetin şiddetli baskısından dolayı ölüm ve yaralanmaların da yaşandığı halk hareketi en sonunda dağıtıldı. Bugün, büyük çaptaki protestoların yerini derin düşünceler, eleştirel tartışmalar ve günlük direniş eylemleri aldı.

DEĞİŞİME HAZIR MI?

İstanbul yıllar içinde keskin bir kentsel dönüşüm süreciyle karşı karşıya kaldı. 1940'larda kırdan kente göçlerle başlayan ve 60'lardaki usulsüz yapılaşmayla iyice göze çarpan çarpık büyüme 20. yüzyılın ikinci yarısında kentin dönüşümüne ve kaçınılmaz olarak kültürel ve sosyal değişimlere yol açtı. Usulsüz yapılaşmaya paralel olarak, TOKİ'nin sunduğu çözümler de kentin çehresini kökten değiştiriyor. Ama İstanbul değişime hazır mı? Mimarlar ve uzmanlar

ROMA'DA BİR İSTANBUL SERGİSİ:

İSTANBUL.

Passion.
Joy.
Fury.

Fotoğraflar: İzzeddin Çalışlar

daha sürdürülebilir bir gelişimi teşvik etmek için alternatif çözümler arıyor; sanatçılar ise mekân gözlemlerinden, mekânlarda yaşayan insan topluluklarından ve demokrasiyle küreselleşme arasındaki gerilimi sürdüren ideolojilerden yola çıkarak İstanbul'un kültürel çoğulculuğunu ele almaya çalışıyor.

KARŞI KOYABİLİR MİYİZ?

İstanbul Doğu'yla Batı arasında hiç bitmeyen uzlaşma arayışının sembolü, yeni projeler için bir deneme tahtası, ama aynı zamanda acı toplumsal ve siyasi yüzleşmelerin yeri. Kültürel kimlik, insan hakları, çevre krizi ve dini inanışlarla ilgili sorunlar kentin doğasında her zaman vardı ama Gezi Parkı direnişi sonrası meydanlar, duvarlar, merdivenler ve işgal edilen mekânlar dönüşümün, protestonun ve hem kamusal hem özel alanları yeniden tanımlayan sürecin göstergeleri oldu. Hem gruplar tarafından hem kendiliğinden oluşan bu eylemlerle yeni bir özgürlük bilincine erişerek

toplumsal parçalanmayla yüzleşip direme ihtimali ortaya çıktı. Muhalif eylemlerin, siyasi ideolojilerin ve sembollerin kendine yeni bir alan bulduğu kamusal ifadeye ihtiyaç doğdu.

ÇOK ÇALIŞMALI MIYIZ?

İstanbul gibi 14 milyonluk nüfusu olan bir metropolde iş ve çalışma şartları konusu insafsız şoklar yaşıyor. 1980'lerin sonundan bu yana, kent dokusu değiştiği için küçük üretici endüstrileri şehir dışına alınıyor. Bugün onların yerinde finans dünyasının iş merkezleri ve uluslararası markaların mağazaları bulunuyor. Meta üretmek ama aynı zamanda köprü, gökdelen ve havaalanı inşa etmek, kentte daimi ama haklardan mahrum olduğu için çok kırılğan bir kalabalık oluşturuyor. Aynı tür bir kırılğanlık o gökdelenlerde yaşayıp çalışanlarda da görülüyor. Çalışmanın tamamen performans haline geldiği bu kentte, sömürü fikrinden azade olma ve durmadan çalışmanın bir tercih olduğu illüzyonu

yaşanıyor. Yenilikçi öneriler ve çözümler, bu temaları benimseyen yetenekli sanatçı ve mimarlardan geliyor. Should We Work Hard? (Çok Çalışmalı Mıyız?) çalışmak ve yeteneklerin özel olduğunu hissetmek arasındaki ilişkiyi gözlemlene çağırısı yapıyordu.

HERKES BAKINABİLİR Mİ?

Türkiye sanayileşme sürecine girdiğinde İstanbul yine ülkenin en önemli merkezi oldu. 1950 ve 1960'larda Türkiye kırsalından kente büyük çapta göçler yaşandı. Bu göçler beraberinde önemli kültürel dönüşümler ama aynı zamanda toplumsal çatışma getirdi. Gayrimüslim vatandaşlar, pek çok Musevi, Rum, Ermeni ve Levantenli ülkeyi terk etmeye zorlayan etnik bir temizliğin kurbanı oldu. Dahası, son otuz yıldır ülkenin güneydoğusunda yaşanan çatışmalar ülke nüfusunun batıya kaymasına sebep oldu. Üstüne üstlük, Türkiye halihazırda iki milyon Suriyeli mülteciye yer açtı. Bu hikâye şu soruyu doğurdu: İstanbul gerçekten herkesi barındırabilir mi?

YARIN, GERÇEKTEN Mİ?

Dünyanın en eski kentlerinden biri kendini geleceğe nasıl hazırlayabilir? İstanbul, tüm metropoller topluluğu içinde en çelişkili ve şaşırtıcılarından biri: ilkel ve ütopyacı, antik ve geleceğe dönük. İstanbul'un ve Türkiye'nin geleceği çatışmalarla, toplumsal sınıflar arasındaki uçurumu vurgulayan ekonomik büyümeyle, farklı etnik grupların zorlu ilişkileriyle ve yeni bir demokratikleşme süreci ihtiyacıyla da şekilleniyor. 2013'te gerçekleşen Gezi direnişinden çıkan hikâyeler baskıcı bir bugün korkusunu ama aynı zamanda yeni bir açıklık hissi ve gelecek özlemini ifade ediyor. Serginin son bölümü Tomorrow, Really?'de (Yarın, Gerçekten mi?) sanatsal uygulamalar, gelecek için gerçek bir atölyeye dönüştü.

İNŞA ETMEK Mİ ETMEMEK Mİ?

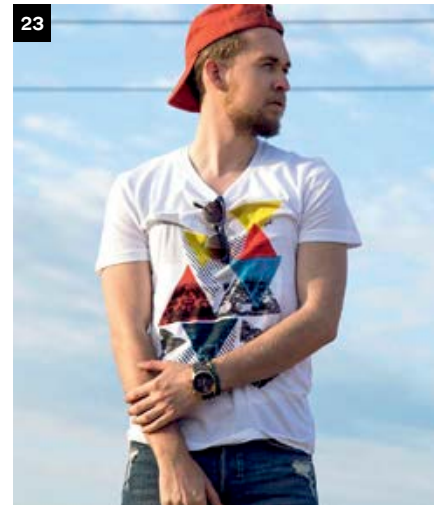
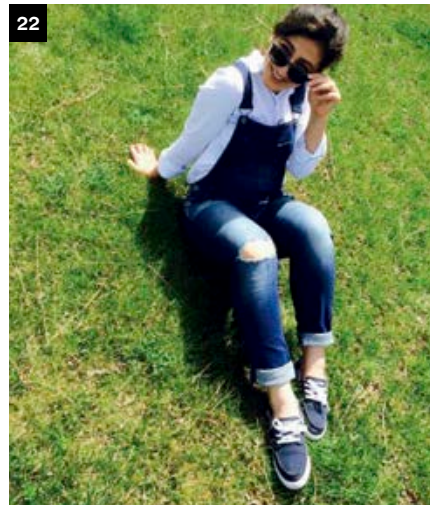
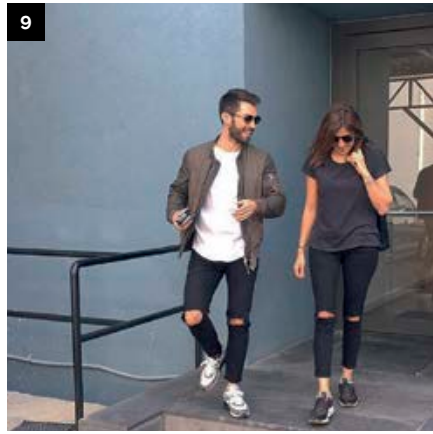
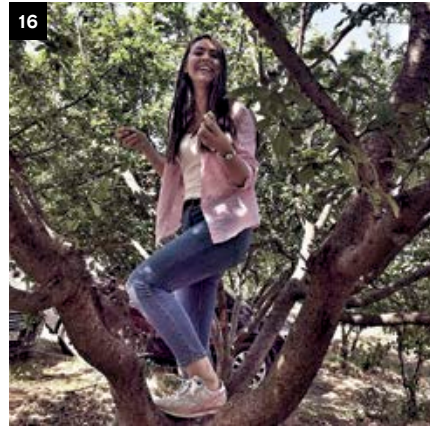
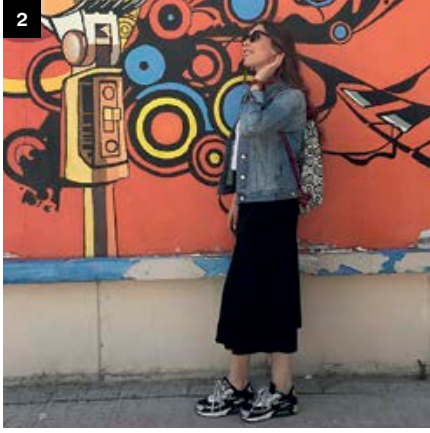
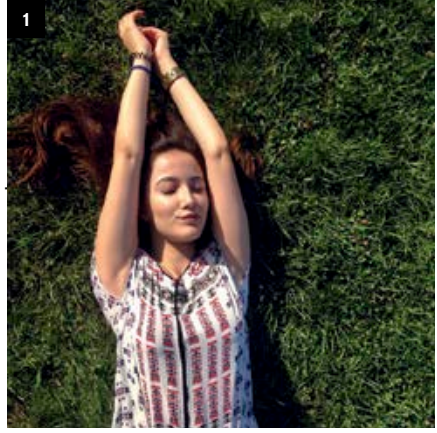
İstanbul'un kamusal alanlarının fiziksel ve toplumsal gerçekliğini sorgulamaları ve müzenin galerilerinde mekâna özel enstalasyonlar gerçekleştirmeleri için üç önemli mimarlık şirketi (Herkes İçin Mimarlık, PATTU Mimarlık ve SO? Mimarlık ve Fikriyat) sergiye davet edildi. İstanbul'da yaşayan toplulukların kamusal alanlara "spontane" bir şekilde yerleşmesinden yola çıkan proje, resmi ve gayri resmi yollardan inşa edilen ve edilmeyen arasındaki ince çizgide serpilip büyüyen mimari açılım fırsatları sunmayı hedefliyor. Proje

kapsamında mimarlardan İstanbul'la ilgili bilgilerinden yola çıkarak deneysel bir mimari tipoloji hayal etmeleri ve kendi kişisel araştırma ve deneyimlerine dayanarak kamusal alanların kullanımıyla ilgili yeni bir metodoloji geliştirmeleri istendi.

Sergiye katılanlar:

Hamra Abbas, Can Altay & Jeremiah Day, Halil Altındere, Emrah Altınok, Architecture For All (Herkes İçin Mimarlık), Volkan Aslan, Fikret Atay, Atelier Istanbul: Arnavutköy, Vahap Aşar, İmre Azem & Gaye Günay, Osman Bozkurt, Angelika Brudniak & Cynthia Madansky, Hera Büyüктаşçıyan, Antonio Cosentino, Burak Delier, Cem Dinlenmiş, Cevdet Erek, İnci Eviner, Extrastruggle, Nilbar Güreş, Ha Za Vu Zu, Emre Hüner, Ali Kazma, Sinan Logie & Yoann Morvan, Networks of Dispossession, Nejla Osseiran, Ceren Oykut, Pınar Öğrenci, Ahmet Öğüt, Didem Özbek, Şener Özmen, PATTU, Didem Pekün, Zeyno Pekünlü, Mario Rizzi, Sarkis, SO?, Superpool, ŞANALarc, Ali Taptık, Serkan Taycan, Cengiz Tekin, Güneş Terkol and Nasan Tur.

#I love Mavi

Mavi hayranlarının buluştuğu ilovemavi, sürekli hareket halinde. Mavi ürünleriyle verdikleri pozları birbiriyle paylaşanların sayısı giderek artıyor, blog yazılarının da eklenmesiyle, site tam bir stil takip platformu haline geliyor.

1. Anagül Ardiç 2. Buse Yılmaz 3. Büşra Osmanağaoğlu 4. Ozan Akpınar 5. Ceyda Mutsuz 6. Ceylin Kozagöz 7. Elif Öner 8. Fırat Albayati 9. Fırat Varışlı - Seda Biring 10. Koray Cengiz 11. Gizem Yıldırım 12. Katerina Kraynova 13. Gözde Özsu 14. Hatice Yakışıklı 15. Hüseyin Yavuzer 16. Pınar Kaçar 17. Murat Çapar 18. Mine Çiftçi 19. Mustafa Temiz 20. Candan Gökçe Karagök 21. Selin Kır 22. Bahriye Nur 23. Mert Güner 24. Meryem Risoy

Bir içerik hareketi: Manifold:

MANİFOLD, TASARIMIN mimarlık dahil tüm alanları, teknoloji, sanat ve gündelik hayat üzerine çevrimiçi bir multimedya yayını. Şimdilik Türkçe olması böyle devam edeceği anlamına gelmiyor. Manifold'u sadece bu konulara değinen bir elektronik yayın olarak da görmemek gerekiyor, çünkü birçok açılım potansiyelini de hayata geçirmeyi hedefliyor. Aslında karşımızda yeni bir içerik paylaşım modeli ortaya koyma çabasında bir ekip var. manifold.press'e girildiğinde alışılmadık olduğu kadar işlevsel bir mönüyle karşılaşıyor. Okurun içerik tüketim davranışıyla uyum sağlayan kısa, orta ve uzun makale seçeneklerinin yanında hayat kolaylaştıran bir indeks butonundan ibaret mönüden erişilen içerik de süzmeci bir editöryal bakış yansıtıyor.

Manifold sayıları giderek artan sitelerden farklı olarak içerik paylaşımına değil, içerik oluşturmaya odaklanıyor. Seminer, konuşma, panel, sergi, atölye benzeri etkinlikleri hayata geçirip özgün videolar

yaratarak, yayın politikasıyla uyumlu özgün içerik oluşturma çabası "katkıda bulunacaklar için kılavuz" metninde şöyle dile getiriliyor: "Kimseyi katkıda bulunmaya çağırıyor, sadece senin müşterek bir imalat sürecine iştirakçi olmanı istiyoruz. Evet, Manifold'un önyak olmaya niyetlendiği her şeye, başta çevrimiçi multimedya olmak üzere (metin, podcast, fotoğraf, video, illüstrasyon ve henüz hayal edilmemiş her şey) ve çevrimdışı etkinliklere iştirakçi aranıyor." Bu, şüphesiz tüm dünyaya yapılan bir çağrı.

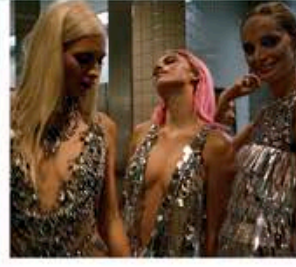
Manifold'un "hayal" sözcüğünü kullanarak dile getirdiği bir vaadi de düzenli olarak çevrim içinde kalıp belirli bir kavramsal ilişkiler zincirinde üretilen içeriklerin e-kitap olarak yayımlanabilmesi. Hareketin elebaşı, Maviology'nin de tasarımcısı olan Esen Karol. Başlangıçtaki içerik yönetmeni de o. Hareketin ismi olan manifold, bir sıfat olarak kabaca farklı nedenlerle ortaya çıkan farklı nitelikleri içeren karmaşık ilişkilere işaret ediyor. Aynı zamanda, böylesi

Sanatçı ikilisi Varvara ve Mar, "Dijital Devrim" sergisi kapsamında yer alan "Dilek Duvarı" başlıklı işlerini anlatıyorlar.

Video Türkçe altyazılı.

manifold

[KISA](#)[ORTA](#)[UZUN](#)[İNDEKS](#)[MÜHÜR](#)

EDA ÇAKMAK [23/07/2016]

Manus X Machina Bir Sergi ile Moda Dünyasında Teknoloji

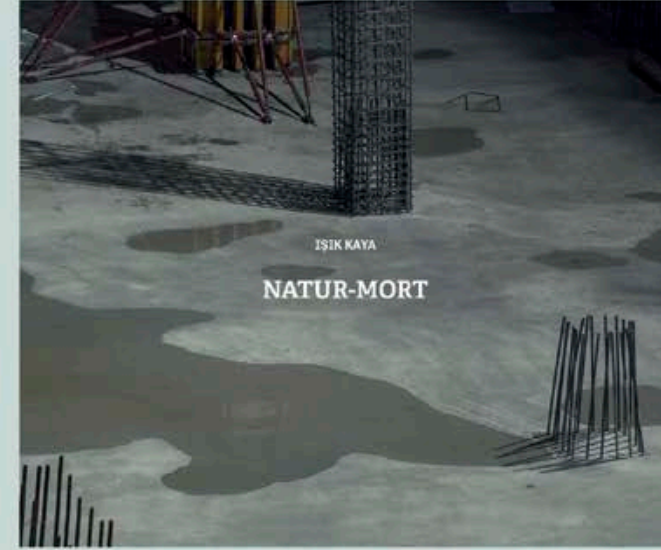
Met Gala'da kayda en değer elbiseler Karolina Kurkova, Emma Watson ve Sarah Jessica Parker'ındı. Teknoloji ile el işinin ilişkisi "El İş X Makine" sergisinin merkezinde.

ÖMER DURMAZ [20/07/2016]

1930'ların Grafik Tasarımcısı: Muvaffak İhsan Garan

Profesyonel edebiyatçı, sinemacı, tiyatrocu, gazeteci, tasarımcı, illüstratör, karikatürist, romancı, oyun yazarı, oyuncu, basın-yayın ressamı, afiş ve ilan ressamı ama 'meçhul'.

İŞIK KAYA

NATUR-MORT

CAN BAŞKENT [15/07/2016]

Sartre'in Facebook Hesabı

Kitlesel olarak elde edilen veri istatistiğinin ötesinde bilgi sunuyor. Bu dinamik veriyi eşleyerek ve işleyerek basit bir şekilde veriden okunamayacak sonuçları çıkarmanın "mülkiyetinin" ise kimde olduğu şüpheli.

ÖYS [15/07/2016]

Anlam Öldü, Yaşasın Yeni Anlam!

Watchmen'le çizgi roman tarihinin yönünü değiştiren Alan Moore, Moby-Dickvari bir yoğunluğun peşinde, çizgi romanın geleneksel kalıplarıyla hesaplaşırken, süper kahramanı yapışökümüne uğratıyor.

İPEK YÜREKLİ [15/07/2016]

Fil Hafızası Estetik Fil

Her şeyi yerli yerinde bir film estetik, ideal oranlar, moda ve zevk hakkında düşündürdükleri... Eğitimde ve gündelik hayatta tasarımının güzellik ve çirkinlikle bitmeyen hesaplaşması.

EMRE ÖZGÜDER [15/07/2016]

Kişilik Meselesi

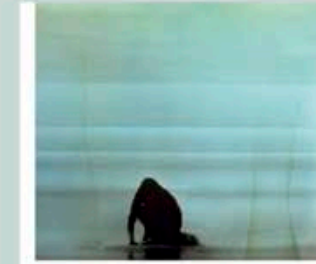
Tüketici için gerçek bir ifade ve seçim imkânı olarak sunulan ürün kişiselleştirme potansiyeli ve onu tarif eden parametreler, basit bir pazarlama aracı olmanın ötesine geçebiliyor mu?

Manifold [14/07/2016]

Q— Varvara & Mar

« ... Teknolojiyi insanlara göstermeden ve yaratıcı bir biçimde öyle bir kullanabilirsiniz ki insanlar orada teknoloji olduğunu fark bile etmeyebilirler; ... işte o an insanların teknolojiyi daha iyi bir biçimde deneyimleyebilmeye başladıkları an ... »

ATAHAN YILMAZ [26/07/2016]

Foals, Daisuke Yokota: Hüzün ve İmge

« ... Kitap epey ilginçti; yalnızca birkaç ukala cümleden oluşuyordu. Üst üste defalarca okuyunca bu cümlelerin yakından geldiğini anladım. Hüzünden, imgeden, daha da ötesi; izden, fotoğraftan bahsediyordu ... »

ÇAĞIL ÖMERBAŞ [15/07/2016]

Ciddi Olmayan Uğraş

Pek çok düşünür, oyun kavramının sadece insanlara özgü olmadığından yola çıkarak, oyunların insanlık tarihini öncelendiği ve kültürlerin oyunlardan evrildiğini savunur. Oyunlar, insanın rekabet, şans, taklit ve vertigoyla olan tutkulu ilişkisi yüzünden çeşitlenir.

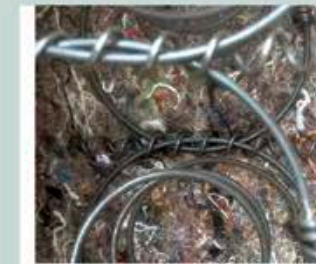
CEMİL ŞİNASI TÜRÜN [21/07/2016]

Yeni Dünya Düzeni:

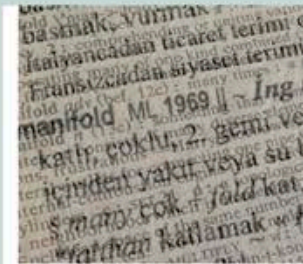
ÇÖKHAN KODALAK [15/07/2016]

Cizzeiler, Kasırgalar ve

FATİH ÖZGÜVEN [15/07/2016]

Divan

Manifold [14/07/2016]

Manifold

Manifold'un anasayfası:
<http://manifold.press>

İşık Kaya genç bir fotoğrafçı. Natur-Mort onun gece çekilmiş şantiye fotoğraflarından oluşan kişisel projesi.

Foals dinlemek ve Daisuke Yokota'nın fotoğraflarının keyfini çıkarmak için.

bir karmaşık ilişkiler yığınının ismi olarak da kullanılabilir. Sitenin kendini ona yakın hissedecek olanlara yaptığı çağrı ise şöyle: "Sevgili iştirakçi, ... zamanla, olursa, malzeme biriktikçe, senden gelenler bir yer, mekân ya da bir tür manifold oluşturmaya başlarsa, Manifold senin, benim, onun olabilir. İçeri doğru güçlü bir çekim alanı oluşturabilir, dışarıya ise dalgalar yayabilir; bakarsın, kendi içeriğini kendisi bile yönetebilir. Haliyle, her ne gelecekte, gelecek olanın belirli bir formatı yok. Henüz gelecek olan, kendi formuna da karar verecek. Nasıl bir ton tutturmak istiyorsan, öyle iştirak et: Yakın/uzak; karşısındaki ile konuşan, sohbet eden / konuşmayan, somutlar; birinci veya üçüncü tekil şahıs vb. Hayal ve tek koşul, kıvrım oyununu iyi oynamak istemek, açmak/kapamak/çoğaltmak, oyuna hem kendini hem de izleyicini ikna etmek."

ALİ TAPTIK 2011'den bugüne ürettiği dört fotografik seriden bir seçki sunan "Redeployment" isimli sergisini açtı. Sanatçının yakın dönemde yayımlanan kitabı "Nothing Surprising" (2008-2014), Venedik Mimarlık Bienali için hazırladığı "Reform-Reset-Revisit" (2014), Art International daveti ile üretilmiş web projesi "it's not fair" (2015) ve henüz yayımlanmamış olan "Teğet"ten alınan yapıtların yanı sıra, Ceren Oykut işbirliğiyle ürettiği ve fotoğrafların çizimler için bir altlık olduğu "Çatlak Zemin" (2014) isimli serinin de bulunduğu sergi, The Empire Project'te yer aldı.

Bu "yeniden intikal" ile mimarlık, kent ve mekâna dair anlatıları, bireysel duygulanım ve tepkiler üzerinden şekillenen serilerle

karşı(t)laştırılarak Taptık'ın pratiğinin gelgitli arka planı yansıtıyor ve 2011'deki "Deployment" sergisindeki gibi, sanatçının eşzamanlı olarak ürettiği görüntülerin zihinsel olarak haritalandırması sağlanıyor.

Sergiye ev sahipliği yapan The Empire Project, İstanbul'un tarihsel ve kültürel etki alanı içinde yer alan ya da ondan önemli ölçüde etkilenen bölgelerde üretilen güncel sanatı tespit edip sergilemeyi amaçlıyor. Oldukça geniş bir coğrafyaya yayılan bu alan Akdeniz'in tamamına yakını ile Arap Yarımadası, Doğu Avrupa, Anadolu, Karadeniz ve Orta Asya'yı kapsıyor.

The Empire Project:
Defterdar Yokuşu 35, Firuzağa Mahallesi, 34425
İstanbul

KİŞİSEL SERGİLER

- 2013 Ouroboros, Torun, Ankara
- 2011 Wounds, Cuadro Gallery, Dubai
- Deployment, x-ist, İstanbul
- 2010 Cover, Krinzing Proje, Viyana
- 2009 Nothing Surprising, X-ist, İstanbul
- Kaza ve Kader, Chateau d'Eau, Toulouse
- Kaza ve Kader, imageSingulieres, Sete
- 2008 Transit, Static, Liverpool
- Kaza ve Kader, Atelier de Visu, Marsilya
- Familiar Strangers, X-ist, İstanbul
- 2007 remembering me, Tarbes, Pireneler
- Kaza ve Kader, Galerie KUD, Ljubjana, Slovenya (Terminale00)
- Kaza ve Kader, Avivart, İstanbul
- Kaza ve Kader, PiST, Interdisciplinary Project Space, İstanbul
- 2006 remembering me, Langhans Galerie, Prag
- remembering me, House of Photography, St. Petersburg
- remembering me, 3. Bursa UFOT Fotoğraf Günleri, Bursa
- 2005 remembering me, 12 Noorderlicht Fotoğraf Festivali, Groningen
- remembering me, deCentrale-Samovar, Gent

KİTAPLAR

- 2012 There are no failed experiments / Cahiers 02
- Atelier de Visu/ Filigranes Editions, Marsilya
- 2011 Blinds, bağımsız yayın, İstanbul
- 2010 Beaten Floor, bağımsız yayın, Viyana
- 2010 İstanbul'u Resmetmek - Türkiye'nin Görsellik Tarihine Giriş (Prof. Uğur Tanyeli ile birlikte)
- Akın Nalça, İstanbul
- 2009 Kaza ve Kader
- Filigranes Editions, Paris
- 2009 Açık Ev (Okay Karadayılar ile birlikte), bağımsız yayın
- 2008 Cities on the Edge (ed. John Davies)
- Liverpool University Press, Liverpool
- 2008 Transit
- Liverpool Capital of Culture, Quarantine

FİLMLEK

- 2011 "your face won't be visible" (Yönetmen)
- 10. if İstanbul Bağımsız Filmler Festivali, 2011
- Circuito Off Film Festival, Venedik, 2011
- 2008 Naz (Görüntü Yönetmeni)
- 2007 Sıfır-Sıfır (Görüntü Yönetmeni)
- 2002 Uyan(ma)ma
- En İyi Deneysel Film - İstanbul Uluslararası Kısa Film Festivali 2002

www.alitaptik.com

ALİ TAPTIK

Redeployment

Fotografilar: Emircan Soksan

Martin Parr, Manuk Durmazgüler ile

MARTIN PARR

ustalar için yine İstanbul'da

BEŞ YIL ÖNCE Martin Parr'ın İstanbul sokaklarında yaptığı stil avcılığında çektiği fotoğraflarla *Parrjective* adlı kitabı yayımlayan Mavi, fotoğrafın ustasıyla yeni bir projeye girişti. Mavi'nin 25. yıl etkinliklerinden olan yeni kitap bu kez kentteki sosyal dönüşüm ürünü olan yeni nesil ustalara odaklanıyor.

Bazı kentler büyüyor, bazıları az büyüyor, bazıları da küçülüyor, son yirmi beş yılda nüfusu iki kat artarak 15 milyon olan İstanbul geniş çaplı bir değişim geçirdi. Bu da yeni ihtiyaçlar, yeni zevkler, yeni meslekler ortaya çıkardı.

25 yıl önce bu metropolde gecekondular vardı, şimdi gökdelenler var; şehir merkezi tarlalarla çevriliydi, şimdi villa siteleri var; semt pazarları kurulurdu, şimdi AVM'ler var; kahvehaneden geçilmezdi, şimdi kafeler var. Bu metropolün raylı sistemi yokken metro ağı, interneti yokken dünyanın en geniş sosyal ağ kullanımı, tek öncülü yokken çağdaş sanat müzeleri, ustaları yokken dünya çapında tasarımcılar oldu. 1991'de yedi üniversitesi varken bugün

47 üniversitesi, sokak aralarında atölyeleri varken bugün sekiz organize sanayi bölgesi var. Mevsim sayısı kadar festival varken, şimdi yılın her haftasına bir festival düşüyor. Tiyatrolar garaj olmuşken, bodrum katları tiyatroya dönüşüyor. Yılda 31 sinema filmi çekilirken şimdi dört kat fazla yapım gerçekleştiriliyor.

O zaman tek hedefi bir diploma almak ve iş bulmak olan gençler, şimdi doktora sonrası severek yapacağı uğraşın peşinde. O zaman işinde mahallenin en iyisi olmayı düşleyenlerin hayali, şimdi mahallesinde dünyanın en iyisi olmak. O zaman bulduğunu giyenler şimdi giydiğiyle eşsiz olmak, duyduğunu dinleyenler dinleyenlere kendini duyurmak, istenenleri yapanlar istediklerinin yapılmasını istiyor.

Martin Parr, Tolga Turan ve Özgül Turan ile

Martin Parr, Mavi ekibinin seçtiği yeni nesil zanaatkarları işlerinin başında ya da ürünleriyle birlikte fotoğraflayarak güncel İstanbul'u belgelerken, onlarca yeni nesil ustayla yok olmaya yüz tutmuş geleneksel mesleklerin temsilcilerinin bir albümde toplanmasını sağladı. Sekiz milyon genç İstanbullunun taleplerini karşılayanlar arasından işini sıra dışı el işçiliğiyle yapanları konu alan çift dilli kitap, Şimdiki İstanbul'un Ustaları/Makers of Today's İstanbul adı altında yıl sonunda yayımlanacak ve İstanbul'dan doğan tasarım anlayışını sergileyecek.

Manifold'un üç soruluk
Martin Parr söyleşisi
YouTube'da

Martin Parr, Ali Kazma ile

Denim hakkında her şey

KINGPINS 2004 YILINDA New York'ta, denim sektörü üreticilerinin buluştuğu küçük çaplı bir organizasyon olarak yola başladı. Denime odaklı Denim by PV ve Bangladeş Denim Expo gibi organizasyonlar, sadece özel davetlilerin katılabildiği ve tüm dünyada türünün ilk örneği olan Kingpins fuarını takip etmeye başladı. Kingpins'te her yıl ABD, Japonya, Çin, Hindistan, Fas, Meksika ve Avrupa'dan, denim ve spor giyim kumaşı üreten firmaların da dahil olduğu üst kalite tedarikçilerin ürünleri sergileniyor ve yıkamacılardan üreticilere, süsleyicilerden iş çözümleri sunanlara, farklı alanlarda profesyoneller görüşüne çıkıyor, birbirini buluyor. Yani Kingpins, denim sektöründe yaşayan, nefes alan, beslenen herkesin olmak istediği yer. Denim dünyasının kendini gösterdiği bir podyum olmasının yanı sıra gelecek yılların trendlerinin ne olacağına dair fikir de veriyor.

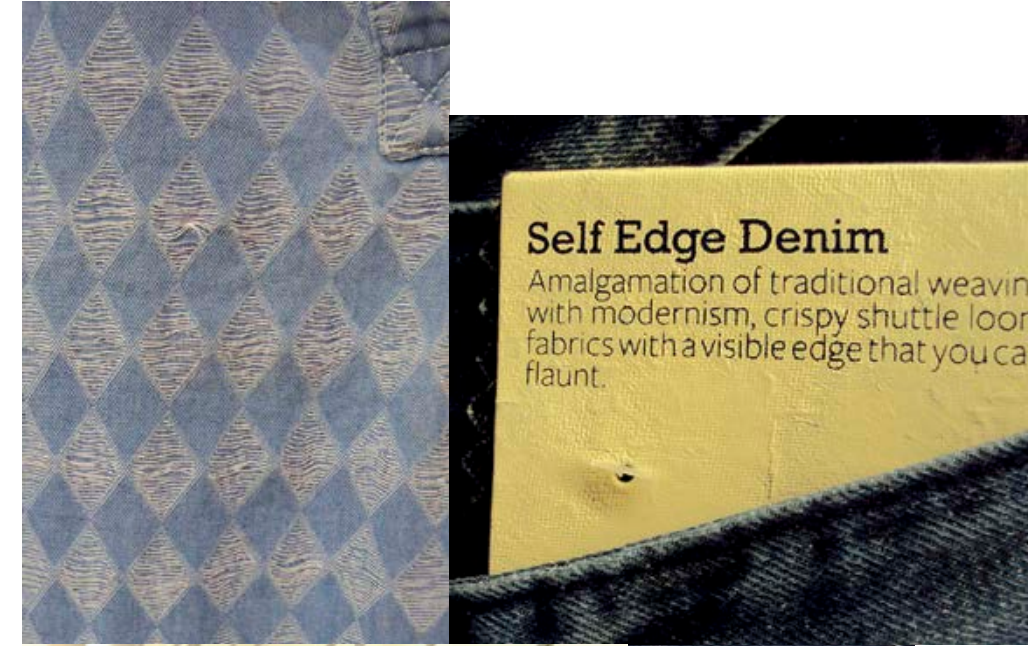
Mavi'nin tasarım ekibi, 2016 Kingpins New York ve Amsterdam fuarlarına, ayrıca Barcelona Denim Premiere Vision'a katılarak, denim dünyasından öne çıkan trendleri listeledi:

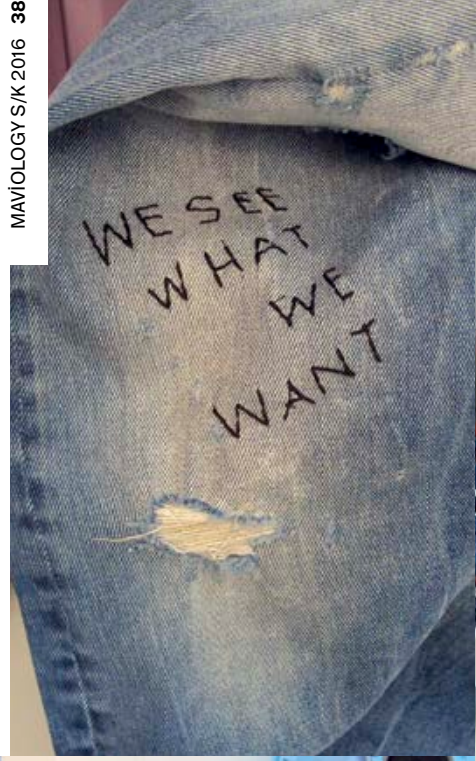
Sybarite: Rosana Rosales

Rosana Rosales, ağır süsleme ve nakış alanlarında uzmanlaşmış, Çin ve Hindistan pazarları için çalışan ABD'li bir tasarımcı. Ustalığı kusursuz ve hangi işi nerede yapacağını, işin karmaşıklığına göre belirliyor.

90'lar görüntüsü

90'lar büyük oranda geri geldi. Her geçen gün daha fazla kumaş tezgâhında 90'ların o ağır görüntüsüne ulaşmak için çaba gösteriliyor. Sadece

Fotoğraflar: Emma Shrouder ve Vivet Versulami

esnemeyen kumaşlar değil, streç olanlar da kusursuz anne pantolonları, büyük bedenli ceketler, boyfriend jean'ler ve yüksek belli şortlarda kullanılıyor.

Bi-Stretch

Bi-Stretch pazarda önemli bir kumaş haline geliyor. Bütün skinny silüetlerini daha harika gösteren ve hissettiren Bi-Stretch, kumaş alanında çok güçlü bir yenilik.

Denim renkleri

Beyaz denim kendine epeyce geniş yer buluyor. Harika bull denim'lerden ilginç düğümlü kumaşlara, farklı seçeneklerde beyazları görmek mümkün. Siyah kumaşlar da yırtık ve eskitilmiş, asit yıkama yapılmış, mavi/siyah yıkanmış veya kaplama olarak kullanılıyor. Vintage tarzı kendini yeşilin tonları üzerinden gösteriyor. Bu renk çift taraflı kumaşlarda, çapraz çizgililerde ve kaplamalarda deniyor. Kahverengi ise bölgesel kullanımlarda sık görülüyor, özellikle de metalik kaplamalarda. Ayrıca yıkama sırasında kahverengi nüanslara da yer veriliyor.

Türk üreticiler

Genel anlamda Türk denim kumaş üreticileri üst segmentte sektöre hâkim durumda. Orta, Bossa, ISKO ve Çalık'ın haricinde İskur Denim, Malwa ve Asmara gibi yeni üreticiler de dikkat çekiyor. The Indigo İstanbul da indigo üstleri, desenleri ve dantel detaylarıyla şaşırtıyor. Kumaşın ham hali hayli dikkat çekici; ancak yıkandığı an kumaşla indigonun birbirine geçerek harika sonuçlar yarattığına şahit olunuyor.

Japon üreticiler

Fuarların Japonya bölümlerindeki üreticiler, özellikle büküme ve renk yoğunluğuna uygun yüksek denim kalitesiyle dikkat çekiyor. Ancak fiyatlar tasarım markaları için oldukça yüksek.

Advance Denim

Yüksek kalitesi ve yenilikçi duruşuyla dikkat çeken Çinli üretici Advance Denim, iyi kaplamalar, varaklar ve dokular sunuyor. Sosyal iletişimini kuvvetlendirmek isteyen Advance Denim, müşterilerini dışarıdan izlemek yerine şovun bir parçası olmaya davet ediyor ve onlardan fuar esnasında verdiği indigo kaplı defterleri ağartmalarını istiyor.

Desert Studio

Dubai merkezli bu üretici, erkek ürünlerini yıkamada uzmanlaşmış durumda. İşlerinin odağında ise çok az su, sıfır kimyasal ve az enerji kullanarak yıkamayı sürdürülebilir yöntemlerle yapmak var.

Vintage Showroom

1900'lerin ilk yarısında yaşamış ünlü ABD'li fotoğrafçı Dorothea Lange'ın fotoğraflarından esinlenerek yaratılan vintage denim koleksiyonu, 1930'ların Amerika'sının sert koşullarını, nefis eskitilmiş denimler ve parçalanmış indigo parçalarla ortaya koyuyor.

Candiani atölyesi

Denim üreticisi Candiani, Denham Studio ve Kolombiyalı sanatçı Juan Manuel Gomez'in ortak çalışması. Sanatçı eserlerini sadece indigo rengini kullanarak hazırladı.

Denim City

Denim City, denim severleri bir araya getiren, eğiten ve onlara ilham veren bir platform. The Denim Institute, Denim Arşivleri'ni tutuyor. Blue Lab, sürdürülebilir yenilik laboratuvarı. The Jean School ise denim geleceğini şekillendirecek öğrencileri yetiştiriyor.

Denim Ameliyatı

Denim Surgery'nin ruhunu aşırı yırtıklar ve tamirat oluşturuyor. Jean'ler tahrip ediliyor, yamalanıyor ve dekoratif dikişlerle onarılıyor. Yumuşak dokular bu sezona konfor ve samimiyet katıyor. Kumaşlar yüzeyden fırçalanıyor. Fitilli kadifeler popüler bir tercih. Koparılmış dikiş yeri ipleri ve çizgili denim kumaşlardaki düzensiz düğümler, dijital çağa gönderme yaparak denime bir gelişigüzellik duygusu katıyor.

Grafiti

Denimdeki bu POP hareket sayesinde mesaj yüksek bir sesle ve net bir şekilde verilebiliyor. Logolar ve popüler cümleler, eskitilmiş ve yamanmış jean'lerin üzerine spreyle yazılıyor.

Sürdürülebilirlik

Tedarik zincirindeki tüm aktörler, yeniden kazanılmış ipliklerden su kullanılmayan yıkama tekniklerine, üretim süreçlerinde kullandıkları tekniklerle sürdürülebilir bir gelecek için çalışıyor.

SERENAY SARIKAYA ve BARBARA PALVIN

MAVİ'NİN 6 EYLÜL'de gösterilmeye başlanan yeni reklam filmi "Hep mi Çok Parlıyoruz!" iki yıldızı bir araya getirdi.

Filmdeki kendi yolunu çizen, başkalarını takip etmek yerine cesaretle kendi yolundan gitmeyi seçen ve koşullar ne olursa olsun hedefine ulaşmaktan vazgeçmeyen genç kızın öyküsü, aslında Mavi'nin yirmi beş yıllık markalaşma yolculuğunu anlatıyor.

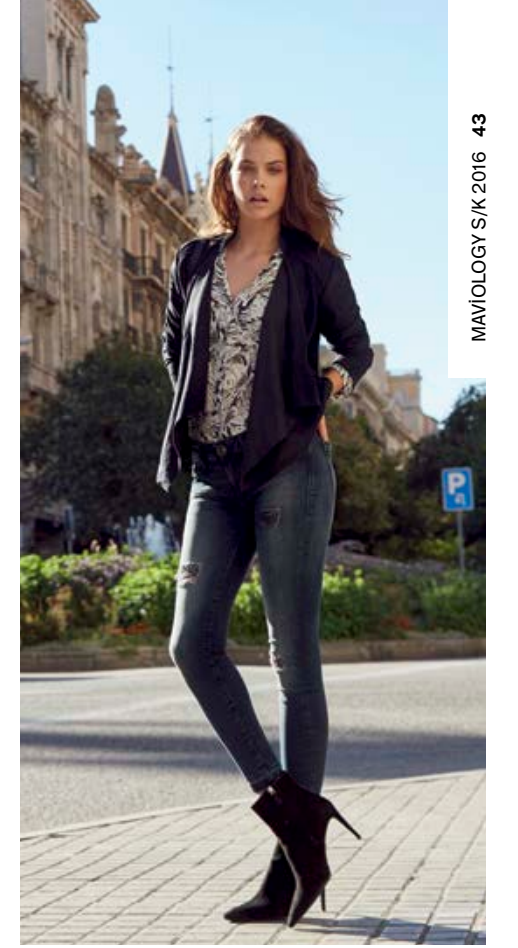
Mavi'nin 25. yıla özel tasarladığı global jeans koleksiyonu Indigo Move'u da sergileyen "girl power" temalı filmin çekimleri sırasında, kendisi de yirmi beş yaşında olan Serenay Sarıkaya şunları söyledi: "Yirmi beş yaşında olmak harika bir duygu. Hem hayatın ortasında hem başında gibi... Hem yetişkin, hem genç kız gibi... Hâlâ cesur kararlar almak için uygun bir yaş. Bu yüzden Mavi'yle yaptığımız bu yeni reklam filminde de cesaretle yola çıkmak istedik. Bu proje beni çok çok heyecanlandırdı. Herkesin beklediğine değecek, harika bir film yaptık. Hep birlikte parlamaya devam."

Fotoğraflar: Emre Özcan

Fotografılar: Emre Özcan

2006 yılında, henüz on üç yaşındayken Budapeşte sokaklarında keşfedilip kısa sürede ilgi odağı olan ve 2011-2013 yılları arasında Victoria's Secret defilelerinde büyük beğeni toplayan Barbara Palvin, ilk olarak Armani Exchange kampanyasıyla moda dünyasının gündemine oturmuştu. 2013 yılında Mavi'nin "Modada Jean Efsanesi" reklam filminde Kıvanç Tatlıtuğ ile birlikte kamera karşısına geçtiğinden beri Türkiye'de de hatırı sayılır bir hayran kitlesi oluşan top model, bugüne dek hemen hemen bütün önemli moda dergilerinin kapağında yer aldı ve Prada, Louis Vuitton, Miu Miu, Vivienne Westwood, Etro ve Chanel gibi önde gelen moda markalarının defilelerinde boy gösterdi.

Barcelona'da yedi farklı lokasyonda çekilen filmde Serenay Sarıkaya dokuz, Barbara Palvin beş farklı Mavi kombini giydi. Çekimler sırasında her ikisinin de yaptığı Instagram paylaşımları 250 bin kadar beğeni topladı ve henüz reklam filmi yayına girmeden kampanyanın duyulmasını sağladı.

Film ise yayınlandığı ilk iki günde sadece sosyal medya üzerinde üç milyon kişi tarafından seyredildi.

Fotoğraflar: Emre Doğru

"Hep mi Çok Parlıyoruz!"
Filminin Künyesi

Reklam yıldızları:
Serenay Sarıkaya
Barbara Palvin
Yönetmen: **Cemal Alpan**
Görüntü yönetmeni: **Simon Coull**
Müzik: **Franz Ferdinand/Take Me Out**
Saç: **Ed Moelands**
Makyaj: **Gabrielle Theurer**

"Hep mi Çok Parlıyoruz!"
reklam filmi YouTube'da

Geleceği YARATICILIK şekil- lendirecek

BU YIL YIRMİ BEŞİNCİ yaşını kutlayan denim uzmanı Mavi, jean'in geleceğine verdiği önemi, dünyanın en geniş kapsamlı denim tasarım yarışması olan 3. ISKO I-SKOOL Denim Awards'ın ana sponsorlarından biri olarak gösterdi. SANKO Holding şirketlerinden ve dünyanın önde gelen denim üreticilerinden ISKO tarafından düzenlenen ISKO I-SKOOL'un 15 Temmuz gecesi İtalya'nın Treviso kentinde düzenlediği ödül gecesinde, ISKO ve yarışmaya destek veren diğer şirketler, tasarım ve pazarlama alanlarında yarışarak ödül almaya hak kazanan yetenekli öğrencileri kutladı. ISKO I-SKOOL sadece modanın yeni yeteneklerini ortaya çıkarmasıyla değil, yarışmanın en dikkat çeken bölümü olan final gecesinde uluslararası moda sahnesinin en parlak yıldızlarını bir araya getirmesiyle de biliniyor.

"Henüz erken; daha önümüzde uzun bir gelecek, pek çok yetenek ve yepyeni stiller var." Bu cümle, Treviso'daki muhteşem konak Villa Corner della Regina'da moda dünyasının uluslararası isimlerini bir araya getiren etkinliğin temel konseptini oluşturdu. İtalyan denim sanayiinin

kilit bölgesi Veneto'yu onurlandırmak için, İtalyan mimar Andrea Palladio'nun 16. yüzyılda tasarladığı muhteşem yapıda ödüllerini alan yarışmacıların ilham kaynağı da doğal olarak denim kumaşıydı. ISKO I-SKOOL sadece bu sene dünyanın dört bir yanındaki üniversitelerden elli binin üzerinde öğrenciyi biri moda tasarımcılarına, diğeri ise pazarlama profesyonellerine yönelik iki yarışma üzerinden rekabete davet etti. Öğrencilerden de şu üç stil kategorisinden birine uygun denim kıyafetler tasarlaması istendi:

- **Yenilenen denim ikonları:** Yarışmacılardan denimin evriminin ve indigo tarihinin kapsamlı bir analizini yaparak, denimin hiçbir zaman modası geçmeyen moda sembollerini kullanıp kendi denim ikonlarını yaratmaları istendi.
- **Athleisure:** Yarışmacılardan ISKO'nun en ikonik kumaşlarını kullanarak modanın son trendlerine uygun, günlük stili yeniden tanımlayan, hem zarif hem sportif tasarımlar yaratmaları istendi.
- **Jool:** Öğrenciler, ISKO'nun son kreasyonu olan ve denimle yünü birleştiren yeni kumaş türü ISKO JOOL'u araştırmaya davet edildi. Son derece çok yönlü ve haute couture

yorumlamaya müsait bu kumaş, katılımcılar için heyecan verici oldu.

Hepsi bu kadar değildi. • **Vogue Talents:** Dünyanın en ikonik moda dergisi Vogue tarafından yaratılan uluslararası bir platform olan Vogue Talents adına bir öğrenciye özel mansiyon ödülü vermek üzere, Vogue Talents'in başkanı ve İtalyan Vogue dergisinin kıdemli editörü Sara Maino, Denim Tasarım Jürisi'nde görev aldı.

- **Denim Pazarlama Ödülü:** İtalyan iletişim ajansı Menabò Group yönetiminde beş uluslararası okulda yürütülen (AMD/Düsseldorf, Almanya; AMFI/Amsterdam, Hollanda; Milan Fashion Institute/Milano, İtalya; Polimoda/Floransa, İtalya ve Sapienza/Roma, İtalya) çalışmada, öğrencilerden bir marka pazarlama stratejisi planı ve planın aksiyonlarını tasarlamaları istendi. Amaç, denim markasının tanımı içinde ürünün performansı için bir değer biçilmesi ve bunun iletişiminin sağlanmasıydı. Öğrencilerden tutarlı bir müşteri yönü ve tümünden bir marka deneyimi yaratmak için Jool veya Athleisure kategorilerinden dilediklerini seçmeleri istendi.

Katılan Okullar
UAL (Chelsea, İngiltere)
ESMOD (Münih, Almanya)
IUAV (Venedik, İtalya)
Artesis Plantijn University College (Anvers, Belçika)
POLIMODA (Floransa, İtalya)
AMD (Düsseldorf, Almanya)
FIDM (Los Angeles, ABD)
NABA-Nuova Accademia di Belle Arti (Milano, İtalya)
AALTO (Helsinki, Finlandiya)
Beijing Institute of Fashion Technology (Beijing, Çin)
Academy of Arts&Design of Tsinghua University (Beijing, Çin)
BUNKA Fashion College (Tokyo, Japonya)
UTS (Sydney, Avustralya)

Denim Tasarım Ödülü Jürisi
Başkan: François Girbaud (Marithe + François Girbaud kurucusu ve sahibi)
Üyeler: Hannah White (Apparel & RFID ve Avery Dennison RBIS)
Zeynep Yapar (Vogue Türkiye ve Mavi)
Esra Saatçi (TR&ME ve Archroma)
Valerio Baronti (Replay)
Spencer Barksdale (Ralph Lauren)
Federico Corneli (haikure)

Maurizio Bosacchi (Swarovski)
Fabiana Giacomotti (Moda yazarı ve moda teorisi profesörü)
Luca Taiana (TNA33 kurucusu ve sahibi)
Vladimiro Baldin (Safilo yöneticisi)
Alice Tonello (Tonello tasarım şefi)
Violante Toscani (2. ISKO I-SKOOL Denim Tasarım Ödülü sahibi)

Denim Pazarlama Ödülü Jürisi
Başkan: Chantal Malingrey (Denim Première Vision direktörü)
Üyeler: Lynsey Scott (EMEA ve Avery Dennison RBIS Asya Pasifik Grubu başkanı)
Guney Oktar (Mavi)
Roberto Morosetti (Archroma)
Claudio Marcolli (Swarovski)
Marco Lucietti (SANKO/ISKO)
Elisa Ravaglia (Menabò Group)
Alessandra Raio (2. ISKO I-SKOOL Denim Pazarlama Ödülü sahibi)
Franziska Sauerwein (2. ISKO I-SKOOL Denim Pazarlama Ödülü sahibi)

Ödül kazananlar:
• Yenilenen Denim İkonları Ödülü: Anna Biotti (IUAV), ödülü veren Replay

- Athleisure Ödülü: Joon Rautiainen (Aalto), ödülü veren Mavi
- Jool Ödülü: Ester Rigato (IUAV University), ödülü veren haikure
- Avery Dennison RBIS Ödülü: Farah Sherif Wali (Polimoda)
- Swarovski Ödülü: Ester Rigato (IUAV)
- Vogue Talents Özel Mansiyon Ödülü: Elena Trukhina (ESMOD Munich)
- En iyi ABD'li Tasarımcı Ödülü: Danielle Thaxton (FIDM), ödülü veren Ralph Lauren
- Özel ödül: Yuka Yamada (BUNKA Fashion College)
- Denim Tasarım Ödülü: Ester Rigato (IUAV)
- Denim Pazarlama Ödülü - Jool Kategorisi: Francesco Diomedi ekibi (Milano Fashion Institute)
- Denim Pazarlama Ödülü - Athleisure Kategorisi: Travis A. Rice ekibi (AMFI)

1. Danielle Thaxton 2. Elettra Bertoli
3. Jool Ödülü: Ester Rigato (IUAV University), ödülü veren haikure
4. Athleisure Ödülü: Joon Rautiainen, (Aalto), ödülü veren Mavi
5. Denim Pazarlama Ödülü Jool Kategorisi: Francesco Diomedi liderliğindeki ekip

BİR PANELDEN SİZANLAR

François Girbaud,
Denim Design Award Jüri Başkanı
Fotoğraf: Menabo Group

“En iyi tasarımcı Fukushima felaketi idi; insanları durup çevreye nasıl zarar verdiklerini düşünmeye itti.”

“Basitçe söylemeliyim ki hiç yeni fikir gelmiyor, özellikle de üretimle ilgili.”

François Girbaud

“Denim eğlenceli ve müzik gibi işliyor. İyi bir karışıma ihtiyacınız var. Çok net söyleyebilirim ki, bu durumda en doğru unsur inovasyon.”

Philipp Skal

“Önemli olan, denimi yeni şekillerde kullanabilmek ve daha önce görülmemiş görünüm kombinasyonları bulmak.”

Lello Caldarelli

“Kazanan depo: Yeni yetenekler ve denimde yenilik seçkisi” geçen yaz Floransa’da düzenlenen uluslararası moda platformu Pitti Uomo’nun genel konseptiydi. ISKO I-SKOOL tarafından bu etkinlikte düzenlenen ve sektörün ana oyuncularını ağırlayan panel, çevreci yaklaşımlardan trendlere, moda dünyasının sonraki senaryolarını belirleyen heyecanlı bir buluşma oldu. Konuşmacıların sözlerinden yapılan yandaki alıntılar da birer aforizma niteliğinde.

“Sürdürülebilirlik bizim için anahtar kelime... Denim moda dünyasının en demokratik kumaşı: Sadece güzel olduğu için değil, aynı zamanda sorumluluk sahibi ürünlerle müşterilerimizi tatmin edebilmemiz için çevreci yaklaşımımızı daha çok ön plana çıkarmalıyız. Gelecek bugün, bu hayati çağrışı duymazdan gelemeyiz.”

Marco Lucietti

“Hafıza bu pazarda gerçekten zayıf... Tasarımcılar her şeyin önümüze çoktan koyulduğunu hemen unutuyor.”

Sara Maino

Maviology

Mavi Giyim San. ve Tic. A.Ş.
adına sahibi
Elif Akarlılar

Sorumlu müdür
Seyhan Akarlılar

Editör
İzzeddin Çalışlar

Tasarım
Esen Karol

Katkıda bulunanlar
Alissa Friedman
Adrian Higgs
Hikmet Şen
Manolya Fikri
Nihal Boztekin
Selin Kır
Yelda Kirazw

Kapak fotoğrafı
Emre Doğru

Bu sayıda kullanılan fontlar
Yellow Design Studio’dan **Canvas**
Radim Pesko’dan **F Grotesk**

Yayıncı
Mavi Giyim San. & Tic. A.Ş.
Eski Büyükdere Cad. No: 53
Kağıthane 34418 İstanbul TR
Telefon: +90 212 371 20 00
info@mavi.com | www.mavi.com

Basımevi
Mas Matbaacılık San. ve Tic. A.Ş.
Hamidiye Mah., Soğuksu Cad., 3,
Kağıthane, İstanbul, Türkiye
Telefon: +90 212 294 10 00
info@masmat.com.tr
Sertifika No: 12055

İstanbul Eylül 2016

25!

BİZ İN- SAN MI- YIZ ?

3. İSTANBUL
TASARIM
BİENALİ
22.10 - 20.11 2016

GALATA ÖZEL RUM İLKÖĞRETİM OKULU /
DEPO / ALT SANAT MEKANI / STUDIO-X /
İSTANBUL ARKEOLOJİ MÜZELERİ*

*Giriş için müze bileti gerekmektedir.

bizinsanmiyiz.iksv.org

[/istanbultasarimbienali](https://www.facebook.com/istanbultasarimbienali) [/tasarimbienali](https://www.instagram.com/tasarimbienali)

ÜCRETSİZ

iksv öncü sponsor

Eczacıbaşı

iletişim

iksv
resmi
sponsorlar

vodafone

taşıyıcı

DHL

konaklama

THE MARMARA
COLLECTION

